

[Føged.]

er blevet ændret i lighed med, hvad der er sket i Danmark. Det ændringsforslag, som vi har stillet, går altså ud på, at der ikke skal beregnes nogen skattepligtig boligværdi, og at der derfor heller ikke skal tillades noget fradrag for de såkaldte vedligeholdelser. Da vi finder, at boligværdien, der altså ikke er noget skatteobjekt, skal være den normale, almindelige, gode bolig her i landet, har vi tillige foreslået, at der for boliger, hvis værdi ligger derudover — og vi har foreslået en overgrænse på 100.000 kr. for enfamilieshuse og 150.000 kr. for tofamilieshuse — skal fastsættes en lejeværdi af samme størrelse som nu, altså 3 pct. Skulle senere vurderinger vise stigninger, finder vi, at en tilsvarende hævnning af beløbene 100.000 kr. og 150.000 kr. må finde sted, og ligeledes skal tallene, hvis der sker fald, sænkes på tilsvarende måde. Vi finder, at dette er en ordning, som må kunne siges at være normal og rimelig ud fra den generelle betragtning, at boligen ikke bør være noget skatteobjekt i det hele taget, hverken for lejere eller for ejere, og skulle der i vort forslag først og fremmest være taget hensyn til ejerne, skyldes det, at forslaget om lejernes forhold endnu ikke foreligger. Vi er villige til straks at gå i forhandling om en rimelig ordning vedrørende lejernes forhold med det formål at opnå den samme status for lejerne. Vi finder på tilsvarende måde, at fradragsberettigede udgifter er renter såvel som skatter. Det har på alle områder været anerkendt i skatteteknikken, at man kan fradrage skatter såvel som renter.

Det ærede medlem hr. Peter Nielsen talte om regeringens ændringsforslag om de 1½ pct. og sagde, at der havde jo været vanskeligheder med at finde frem til, hvad der var vedligeholdelse, og hvad der var forbedringer, og derfor ville ændringsforslaget i sig selv betyde en forenkling. Det er naturligvis rigtigt, at der har været vanskeligheder; men man er dog nået frem til en bestemt vurdering af hver eneste selvangivelse hvert eneste år; man er dog nået til et resultat for den enkelte, uden at det har været alt for byrdefuldt i den henseende.

Må jeg gøre et lille sidespring i anledning af den debat, der har været ført i folke-

tinget tidligere i dag, da den højtærede finansminister med det ærede medlem hr. Juul Madsen diskuterede spørgsmålet om omsætningsafgiften ved ombygninger af landbrugsbygninger. Når den højtærede finansminister da efterlyste et kriterium for, hvad der var forbedringer, og dermed for omsætningskattens indregning i forbedringer, ja, så må jeg sige, at også her finder man dog ligesom for boligens vedkommende altid på selvangivelsen frem til, hvad der er forbedringer, og hvad der er vedligeholdelse, man slutter altid selvangivelsen med dette — somme tider under en lille smule kævl — at der var noget, der var vedligeholdelse, og noget, der var forbedringer. Derfor vil jeg gerne give den højtærede finansminister det tip med hensyn til omsætningsafgiften ved ombygninger af landbrugsejendomme, at man kunne udmærket bruge det kriterium, at for forbedringer, der er anerkendt på selvangivelsen som forbedringer, måtte omsætningsafgiften kunne tilbagebetales.

Nå, tilbage til spørgsmålet om disse boliger. Når man altså tænker på at gennemføre en mere langsigtet lov på dette område, finder vi ikke, der er nogen rimelighed i at gennemføre en midlertidig foranstaltning som den af regeringspartierne foreslåede. Dertil kommer, at de 300-1.500 kr. jo kan fradragés, uanset om ejeren har afholdt udgiften eller ej. Man kunne sådan set lige så godt foreslå, at andre fradrag — lad os f. eks. sige befordringsfradrag — kunne foretages, uanset om man havde været ude at køre eller ej; det ville være analogt med dette. Ja, man kunne gå så vidt som, at foreslå, at der blev givet børnetilskud, uanset om folk havde børn eller ej. (*Protester*). Nå, jeg kan høre, at der nok er nogen, der mener, at det er lidt for langt ude; men det er det andet også. Dette, at en borger kan fradrage 1.500 kr., uanset om denne udgift er afholdt eller ej, er noget ganske nyt i dansk skattelovgivning. Den højtærede finansminister har her fundet en fremgangsmåde, som vi ikke har set tidligere, som er ganske ny; den går ud på, at man fradrager et eller andet, uanset om man har afholdt den pågældende udgift. Når derfor det ærede medlem hr. Peter Nielsen snakker om, at vi går ind for skattemæssige fordele i vort ændringsforslag, må